

Jeg agter ligeledes at stemme mod det Endringsforslag, der er stillet af Mindretallet, idet jeg ikke kan skjønne, at derved opnåes noget Synderligt. Der findes desuden ogsaa en Bestemmelse deri, nemlig om Beboernes Afstand fra Veien, der, saavidt jeg skjønner, ikke hører herhen, idet hele Loven slutter sig til § 6 i Forordningen af 20de December 1799; den lader den øvrige Deel af Regulativet staae, og det er i de øvrige Paragrapher, de forskellige Beboeres Afstand fra Veien er omtalt.

Nielsen: Naar man overalt vil rutte saameget med Penge som i Kjøbenhavn's Commune, saa troer jeg rigtignok, man bør lade Arbejdet udføre efter Accord, men ellers ikke. Den ærede Landsstingsmand maa tage Hensyn til, at naar der, efterat Sneen er falden, er Tale om, hvor hurtigt Communerne have at gøre deres Bestykker færdige, saa vil man her ved Kjøbenhavn søge at præstere det dobbelte Mandskab, og saa vil man saa at sige ligge og søle med det. Jeg vil spørge den ærede Landsstingsmand, hvor han kan troe, at det er bedre at udskrive Penge af Kommunen end at bruge Mandskabet paa Stedet, hvor det findes. Jeg er ogsaa imod det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Minoritet, navnlig paa Grund af den Veilængde, der er fastsat; naar man sætter den Grændse af $\frac{1}{2}$ Mil, saa vil det have til Følge, at navnlig Hovedlandeveien eller Postrouten ikke vil kunne blive kastet saa hurtigt, som Postforbindelsen byder. Her ved Kjøbenhavn vil Følgen desuden blive, at eet af de nærmeste Sogne vil faae ligesaameget Arbejde, som det for Dieblirket har i Forbindelse med to tilgrændsende Sogne; det kan blive ligesaa andre Steder, og det vil være meget uheldigt. Den ærede Landsstingsmand har idag villet slaae 24 §. fast som et Maximum; naar det vedtages, at der kun skal betales 24 §., saa vil Følgen blive, at det fremtidig vil blive meget mere vanskeligt at faae Sneen kastet, end det hidtil har været, thi Enhver vil gjøre de Indvendinger, han kan fremkomme med, og saa betale de 24 §. Heromkring er det ikke muligt at faae en Mand til at arbejde for 24 §.; det vil snarere koste 3—4 Mk. for hver,

man skal leie dertil. Jeg kan saaledes ikke stemme for Mindretallets Endringsforslag, ligesaa lidt som jeg kan stemme for det Forslag, at Mulkterne skulle tilfalde de fattiges Kasse.

Norgaard: Maaskee det maa være mig tilladt at gjøre den ærede sidste Tale opmærksom paa, at, naar han fandt Betænkelighed ved at slaae det fast med den halve Mills Afstand, saa er det jo et Punkt, der vil komme under særlig Afstemning, som han altsaa vil have Leilighed til at stemme imod, og det kan sølgelig ikke være nogen Hindring for at gaae ind paa det Øvrige af Forslaget. Hvad angaaer det andet Punkt, han omtalte, at, naar det blev slaaet fast med de 24 § for hver Mand, saa vilde ingen sende sine Folk til Sneekastning, saa vilde de Alle betale med 24 § for hver Mand, saa fik man større Uleilighed med at faae Folk til Sneekastningen, end man nogenstunde før har havt; saa maa jeg af disse Øtringer antage, at den ærede Rigsdagsmand ikke har læst Forslaget med den Nøiagtighed, som er nødvendig, thi Forslaget bestemmer, at alt det Mandskab, som en Mand har, skal være disponibelt, og det er kun det Mandskab, han ikke har, og som han slipper for at stille personlig, at han kan betale 24 § for hver. Dette kan altsaa heller ikke være en Hindring for den ærede Landsstingsmand for at stemme for Forslaget.

Nielsen: Jeg troer dog, at jeg vil kunne omgaae Loven alligevel paa den Maade, som jeg antydede.

Madvig: Jeg vil tillade mig at udtale et Par Ord, inden Afstemningen foregaaer i denne Sag. Det forekommer mig selv noget forunderligt, at jeg flere Gange er kommen til at tale om en Sag, der angaaer Sneekastning, i hvilken jeg vistnok ikke har et meget praktisk Indblik. Det, som interesserer mig ved denne Sag, er Noget, som er fremkommet under Sagens Behandling. Jeg vil udtale mig om det Uheldige i, at jeg synes, at vi lidt for meget komme ind paa at skrive Love, istedetfor at vi skulle beskæftige os med, hvis